

РЕЗУЛЬТАТИ VEN-АНАЛІЗУ ФАРМАКОТЕРАПІЇ ПАЦІЄНТІВ З ХРОНІЧНИМ ПАНКРЕАТИТОМ

Герасимова О.О., Шершньова С.С., Крикун В.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

ph-econom@nuph.edu.ua

Хронічний панкреатит є одним з найпоширеніших захворювань підшлункової залози. Захворювання має хронічний перебіг, часто супроводжується виникненням ускладнень, призводить до зниження якості життя пацієнтів, необхідності їх постійного звернення за медичною допомогою, а також супроводжується значними фінансовими витратами на лікування та профілактику рецидивів. Вищезазначене вказує на необхідність застосування клініко-економічних підходів для оцінки фармакотерапії хронічного панкреатиту в реальній клінічній практиці.

Мета даної роботи – оцінка необхідності призначень лікарських засобів пацієнтам з хронічним панкреатитом в терапевтичному відділенні одного із закладів охорони здоров'я м. Дружківка.

Для досягнення мети дослідження було використано допоміжний клініко-економічний метод – VEN-аналіз, який передбачає розподіл лікарських засобів за ступенем їх важливості для лікування захворювання. У даній роботі VEN-аналіз проводили за «формальною» ознакою: визначали наявність лікарських засобів (ЛЗ) в українських клінічних протоколах надання медичної допомоги пацієнтам з хронічним панкреатитом і супутніми захворюваннями (ішемічна хвороба серця, серцева недостатність, хронічний холецистит, гіпертонічна хвороба, хронічний гепатит, хронічний гастрит, цукровий діабет II типу, жовчокам'яна хвороба, виразковий коліт, пієлонефрит, сечокам'яна хвороба, езофагіт), які були зареєстровані у досліджуваних пацієнтів. При наявності лікарських засобів в даних документах їм присвоювали індекс V, при відсутності

- індекс N. Період дослідження – 2015-2017 роки. Середня тривалість перебування пацієнтів в стаціонарі – 15 днів.

За результатами аналізу 94 історій хвороби пацієнтів віком від 25 до 65 років з хронічним панкреатитом було визначено 81 торгове найменування ЛЗ (56 міжнародних непатентованих назв (МНН)) з 35 фармакологічних груп, що були використані для комплексної фармакотерапії.

За результатами VEN-аналізу більшість (80,25 %) призначених ЛЗ була рекомендована клінічними протоколами для фармакотерапії основного (хронічний панкреатит) та супутніх захворювань, що були зареєстровані у досліджуваних пацієнтів, і входила в групу V (життєво необхідних препаратів). В клінічних протоколах були відсутні допоміжний ЛЗ для парентерального введення інших препаратів – натрію хлорид, а також препарати для лікування основного та супутніх захворювань: інгібітор протеолізу аprotинін, МНН засобу, що впливає на травну систему та метаболічні процеси – «Солкосерил», препарати з групи «Засоби, що застосовуються у разі функціональних розладів з боку шлунково-кишкового тракту» — платифілін та симетикон, протигрибковий засіб для системного застосування – флуконазол, представники групи «Кровозамінники та перфузійні розчини» – натрію гідрокарбонат, кальцію хлорид, магнію сульфат, МНН препаратів «Реамберин», «Трисоль» та «ГІК», лікарський засіб для системного застосування лідокаїн, МНН антидіарейного мікробного засобу — «Хілак форте», засобу для пероральної регідратації — «Регідрон», засобу, що сприяє розчиненню сечових конкрементів — «Фітолїт».

Основні напрямки проведення фармакотерапії пацієнтів з хронічним панкреатитом в терапевтичному відділенні даного закладу охорони здоров'я м. Дружківка відповідали клінічним протоколам надання медичної допомоги при хронічному панкреатиті і супутніх захворюваннях, зареєстрованих у досліджуваних пацієнтів. Але призначення 19,75 % лікарських засобів з індексом N вказує на необхідність подальшої корекції призначень лікарських засобів в даному відділенні відповідно до клінічних протоколів.